

אמרי שפר "רסד"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אומרים לנו חז"ל: "לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה"- צריך לבקש מהקב"ה בזמן שהכל בסדר, בזמן שהכל כשורה. אל תחכה לזמנים של 'לא בסדר'. שם כבר הרבה יותר קשה לשנות.

אותם הקמים באשמורת הבוקר קודם עלות השחר לאמירת סליחות, ורוצים לטעום מיני מזונות קודם אמירת הסליחות, מעיקר הדין מותר והמחמיר שלא לטעום דבר מאכל אפילו קודם עלות השחר, כדי לחוש לדברי הזוהר הקדוש, תבוא עליו ברכה.

אין ראוי להתפלל שמו"ע כשהמעיל העליון על כתפיו אלא יש ללבושו ממש, משום שאינו כבוד לעמוד כן בפני מלך. (ועי' מש"כ בארחות רבנו ח"א עמ' קח)

אישיות האדם מורכבת ממה שהוא שומע, ממה שהוא רואה וממה שהוא מדבר. אומרת התורה: תיתן שופט ושוטר בפתחם של כל שערי אישיותך, תבדוק האם מה שאתה מדבר זה מה שצריך לדבר, תבדוק אם אתה שומע מה שצריך לשמוע ותבדוק אם אתה רואה מה שצריך לראות...

אם אין לאדם כסף אינו חייב לתת צ'ק דחוי [post cheque dated] - על סמך כסף שיגיע אליו בעתיד, אבל בכרטיס אשראי מחוייב אם יש לו לכסות את התשלום. אלא שבדרך כלל אין לעני מכשיר לכרטיס אשראי, אלא לגבאי צדקה או ארגון ואין עוברים על הלאו בגבאי צדקה או ארגון (עי' לקמן אות ז.)'

אם אתה רוצה שלכוחות שלך יהיה ביטוי נכון וחיובי, שלמעשים שלך תהיה השפעה מבורכת, אם אתה רוצה להאציל מתוכך על הסביבה, אתה חייב להיות נקי, מידות טובות, לב טוב, עין טובה וענווה.

אם יזכה האדם להרגיש את הרע והנמאס בהעדר ידיעת התורה, עד שימס לבבו בבכי לפני המקום ב"ה, הנה כבר ידע כי כבר זכה הרבה, ואשרי חלקו, וכבר מובטח הוא שתפלתו נשמעת. (רבנו החזון איש זצ"ל. [קו"א ג קנא])

אם ניקח את המילוי של האותיות 'משפט', ממ, שן, פה, טת; יוצאת המילה מתנה, כלומר שע"י מתנה המשפט אינו דין אמת. (ה'בן איש חי')

"אם עבר אדם על מצוות ואהבת לרעך כמוך, סופו לעבור על לא תקום ולא תיטור, על לא תשנא את אחיך בלבבך, עד שבא לידי שפיכות דמים". נתבונן בדברים ונראה, שלא רק אם עובר על עברה קלה סופו לעבור על עברה חמורה, אלא אף אם הוא במצב של "שב ואל תעשה" – הוא לא קיים את מצוות 'ואהבת לרעך כמוך', זה עלול להוביל אותו לשפיכות דמים. (ספרי)

אם שומעים מישהו דופק בדלת, אינם מחוייבים לענות כל זמן שאינם יודעים שזה עני, אבל אם יודעים שזה עני שמכירו ואינו בגדר מחזר על הפתחים אלא בא מיוחד לו, כגון שרואים במסך או דרך עינית הדלת, והוא במצב או בזמן שהיה פותח לאחרים, אז עוברים כשאין פותחים לעני זה (הגריש"א, שם.)

אנשים מטבעם לא אוהבים להיות מוגבלים. הם לא אוהבים שאומרים להם מה לעשות ומה לא לעשות. הם רוצים לדבר בלי גבול, לאכול בלי גבול, לישון בלי גבול, בקיצור - כל חייהם יהיו

בלי גבול. הם עוד חושבים שחיים כאלו נקראים 'חיים חופשיים'. אבל האמת היא שזה בדיוק מה שמפיל את האדם. כשאין לאדם מעצורים או גבולות - הוא הורס את עצמו.

אע"פ שאין שום איסור, אף לא משום מדת החסידות, להרוג בעלי חיים המאוסים שמצערים או מזיקים לאדם, כגון: זבובים פרעושים ועכברים. "אבל מכל מקום אם אפשר טוב שלא יהרגם בידיו ממש אלא על ידי הנחת דבר ההורגם, מאחר דחזינן דכשעושה אדם מעשה אכזריות דרציחה אפי' לאלו שמחויבין להורגם על פי חיוב דין דסנהדרין, כעיר הנידחת, הוצרך הקרא ליתן הבטחה מהשם יתברך שיתן להם רחמים וגם עוד יוסיף אצלם מדת רחמים כדפירש באור החיים הק', וזה שייך גם כשהוא עושה במידת אכזריות לבעלי חיים, לכן טוב יותר שלא להרוג בבעלי חיים בידיים אלא על ידי הנחת דבר ההורגם וכדומה. (הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל בספרו אגרות משה (ח"מ ח"ב סי' מ"ז))

באחד מספרי העצות היהודיים החשובים אפשר למצוא אזהרה חינוכית המדברת על כך שלא להיגרר בשעת כעס להשוות את ההתנהגות של הילדים לחיות (כלומר, לא להשתמש בשום אופן במשפטים כמו "תפסיק לקפוץ כמו קוף" או "לילל כמו חתולה").

בזכות שנביט בעין טובה על כל יהודי באשר הוא, נזכה שאף אותנו ידונו בשמי מעל לכף זכות, ונכתב ונחתם בספרן של צדיקים גמורים לכתובה וחתימה טובה, שנת שפע וברכה, שנת גאולה וישועה במהרה בימינו, אמן ואמן! (הרה"ק מברדיטשוב ז"ע)

בחודש אלול, כשכותב אדם אגרת לחברו צריך לרמוז בתחילתו או בסופו שמבקש עליו לשנה טובה (באר היטב תקפ"א סק"י, מטה אפרים ס"ט).

בחודש אלול מרבין בצדקה כדי לזכות בדין (חיי אדם כלל קל"ח ס"א) ונתנו רמז לזה, אלול ר"ת 'איש לרעהו ומתנות לאביונים', וטוב שיפריש מעשרותיו של כספיו בחודש אלול, דר"ח אלול הוא ר"ה למעשר בהמה וכשאין מעשר בהמה יפריש מעשר כספים, וגם כדי שיזכה בדין (רבי חיים פלאגי, מועד לכל חי סי' י"א פי"ד).

בכדי להיות תמים צריך להיות חכם. (הרה"ק מראפשיץ)

גבאי צדקה יזהרו שלא לאסוף צדקה בביה כ"נ בזמנים דלהלן, בשעת חזרת הש"ץ, כי מבלבלין וצריכין לשמוע (פמ"ג קל"ב א"א סק"א ומ"ב תקס"ו סקי"ב), ובשעת קריאת התורה דמבטלין עי"ז מלשמוע קריאת התורה ועניית ברכו (מ"ב צ"ב י'), וכן בכל מקום שאין להפסיק באמצע, כגון קר"ש והלל (הליכות שלמה ח"א פ"ז ס"ד).

גם את הצדק תרדוף בדרכי צדק, אל תחשוב שהמטרה מקדשת את האמצעים... לכן תבדקו לפני כל החלטה שלכם, האם היא עלולה לפגוע או להזיק לאדם מסוים? ואם כן, חדלו מכך. ה' יזכנו, אמן (רבי שמחה בונים מפשיסחא זיע"א)

דרש המגיד ממזריטש: אין אדם צריך לרומם עצמו כדי לשטוח תפלותיו לפני הבורא, התפלל ממקום בו אתה נמצא, כן כתוב: ובקשתם משם את ה' אלקיך. "משם", אף ממדרגה התחתונה ביותר, לשם נפלת...

